

BILAGA I.1

RÅDETS RESOLUTION

av den 20 juni 1994

om begränsning av rätten till inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare till medlemsländerna för anställning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD,

Det beslutas att frågan skall undersökas senare.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel K 1 i detta,

- v) Medlemsstaterna förbehåller sig rätten att i överensstämmelse med nationell rätt tillåta maka och barn att medfölja samtliga personer som givits tillstånd enligt denna resolution.

UTFÄRDAR DENNA RESOLUTION.

A. Allmänna kommentarer till den politik som skall följas

- i) Rådet påminner om att i den rapport som antogs av europeiska rådet i Maastricht 1991 prioriterades harmoniseringen av riktlinjerna för inresa och vistelse för arbete som löntagare eller egenföretagare, men också att det underströks i rapporten att politiken behövde ha en restriktiv karaktär.
- ii) Rådet medger att de migrerande arbetstagarna har bidragit till den ekonomiska utvecklingen i respektive mottagarland. För närvarande bedriver emellertid ingen av medlemsstaterna en aktiv immigrationspolitik. Samtliga medlemsstater begränsar i stället av ekonomiska, sociala och därmed politiska skäl möjligheten till långsiktig legal invandring. Av den anledningen kan rätt till inresa och vistelse för tillfällig anställning endast medges undantagsvis.
- iii) Rådet medger att den höga arbetslöshet som för närvarande råder i medlemsstaterna gör det allt mer nödvändigt att verkligen ge gemenskapens medborgare företräde vid anställning, genom att helt utnyttja "EURES"-systemet för att förbättra öppenheten på arbetsmarknaden och förenkla placering inom Europeiska gemenskapen. Rådet medger också att villkoren i Romfördraget och EES-avtalet tillåter att vakanta tjänster så långt det är möjligt tillsätts genom att medborgare i andra medlemsstater, eller de EFTA-stater som omfattas av EES-avtalet, tillfrågas.
- iv) Rådet är enigt om att i denna resolution inte behandla frågan om medborgare i tredje land som legalt och permanent uppehåller sig i en medlemsstat, men som inte har rätt till inresa och vistelse i en annan medlemsstat.

- vi) Mot bakgrund av dessa beaktanden beslutar rådet att aktuella restriktionsåtgärder skall behållas och i förekommande fall utökas när det gäller tillträde för medborgare från tredje land för anställning. Rådet medger i detta syfte att den nationella politik som medlemsstaterna tillämpar gentemot medborgare i tredje land, som önskar rätt till inresa och vistelse i landet för anställning, borde styras av nedanstående principer som inte kan försvagas av medlemsstaterna genom inhemska rätt. Rådet beslutar att det finns anledning att beakta dessa principer vid alla förslag till omarbetning av den nationella lagstiftningen. Medlemsstaterna strävar för övrigt efter att se till att den nationella lagstiftningen är i överensstämmelse med dessa principer senast den 1 januari 1996. Principerna är inte juridiskt bindande för medlemsstaterna och utgör ingen grund för individuella arbetares eller arbetsgivares rättsliga agerande.

B. Personer på vilka resolutionen inte tillämpas

Harmoniseringsprinciperna tillämpas inte på

- personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapsrätten, det vill säga medborgare i medlemsstaterna, medborgare i de EFTA-stater som omfattas av EES-avtalet samt deras familjemedlemmar,
- medborgare i tredje land som har beviljats rätt till inresa och vistelse i syfte att återförenas med familjemedlemmar som är medborgare i en medlemsstat eller tredje land och som bor i medlemsstaten i fråga,
- medborgare i tredje land som för att få arbete åtnjuter rättigheter enligt avtal som regleras av gemenskapsrätten och som slutits med tredje land,

- personer som har tillfälligt arbete inom ramen för utbytesprogram eller program för rörlighet avsedda för ungdomar, inklusive au pair-anställda,
- personer som reser in i en medlemsstat för att utöva ekonomisk icke avlönad verksamhet eller för att skapa och/eller förvalta en affär/ett företag som de verkligen kontrollerar. Dessa personer underkastas principer som anges i ett förslag till resolution beträffande egenföretagare,
- personer som lagligen uppehåller sig i en medlemsstat som
 - flykting enligt Genèvekonventionen,
 - asylsökande,
 - medborgare i tredje land som har beviljats rätt till inresa och vistelse enligt asylrätten,
- fördrivna personer som tillfälligt beviljats rätt till inresa och vistelse,
- personer som undantagsvis fått uppehållstillstånd av humanitära skäl.

C. Principer som styr medlemsstaternas politik

i) Allmänna kriterier

- Medlemsstaterna vägrar inresa och vistelse för medborgare i tredje land för anställning.
- Medlemsstaterna beaktar förfrågningarna om inresa och vistelse i anställningssyfte endast när erbjudande om anställning i en medlemsstat inte kan tillgodoses av den inhemska arbetskraften och arbetskraft inom gemenskapen, eller arbetskraft utanför gemenskapen som permanent och lagligt uppehåller sig i medlemsstaten och som redan tillhör den ordinarie arbetsmarknaden i denna medlemsstat. De tillämpar då förfarandet i andra delen av förordning nr 1612/68⁽¹⁾, och i enlighet med kommissionens beslut nr 93/569/EEG⁽²⁾ om tillämpning av förordningen, särskilt artikel 15.16.

ii) Tillståndsgivning vid anställning

En medborgare i tredje land ges inte rätt till inresa och vistelse för anställning om han inte i förväg erhållit tillstånd att inneha anställning i den berörda medlemsstaten. Tillståndet i förväg kan ha formen av ett arbetstillstånd som utfärdas till arbetsgivaren eller den anställde.

Medborgarna i tredje land skall också inneha visering som eventuellt krävs eller, om staten i fråga kräver det, uppehållstillstånd.

⁽¹⁾ EGT nr L 257, 19.10.1968, s. 2. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2434/92 (EGT nr L 245, 26.8.1992, s. 1).

⁽²⁾ EGT nr L 274, 6.11.1993, s. 32.

iii) *Restriktioner beträffande typ av anställning*

Det inledande arbetstillståndet begränsas normalt till en bestämd anställning hos en given arbetsgivare.

iv) *Restriktioner beträffande vistelsens längd vid anställning*

En säsongsarbetare ges rätt till inresa och vistelse för högst sex månader per tolv månadersperiod och skall stanna utanför medlemsstaterna minst sex månader innan han åter ges rätt till inresa och vistelse för anställning.

Praktikanter ges rätt till inresa och vistelse till att börja med för högst ett år. Längden kan bestämmas till mer än ett år och förlängas undantagsvis för den tid som krävs för att erhålla yrkeskvalifikationer som godkänns av den berörda medlemsstaten inom verksamhetsområdet.

Övriga medborgare i tredje land som ges rätt till inresa och vistelse till medlemsstater vid anställning erhåller till att börja med endast tillstånd för en period som är kortare än eller lika med fyra år.

v) *Begäran om förlängning av vistelse vid anställning*

En person som redan befinner sig i en medlemsstat som besökare eller student får i princip inte tillstånd att förlänga sin vistelse för att inneha eller söka anställning. Personen skall återvända till sitt land när besöket eller studierna avslutats.

En person som givits rätt till inresa och vistelse som praktikant eller utövare av tjänster, eller som anställd i ett tjänsteföretag, får inte tillstånd att förlänga sin vistelse för att lagligt inneha en anställning, utom om det gäller att avsluta den kontraktsenliga utbildning eller verksamhet för vilken personen i fråga fått rätt till inresa och vistelse i landet.

En säsongsarbetare får inte tillstånd att förlänga sin vistelse för att inneha en annan typ av anställning. Förlängning av vistelsetiden kan tillåtas för att göra det möjligt för honom att avsluta det arbete för vilket det ursprungliga tillståndet givits. Vistelsens totala längd kan emellertid inte överstiga sex månader per tolv månadersperiod.

Övriga arbetstagare kan få tillstånd att förlänga vistelsetiden för att inneha en tillåten anställning men endast om de, i vilket fall som helst vid beviljande av den första förlängningen fortfarande

motsvarar de kriterier som tillämpades vid det första beslutet om uppehålls- och arbetstillstånd för anställning.

Medlemsstaterna undersöker möjligheterna att utfärda permanent uppehållstillstånd för medborgare i tredje land som fått restriktionerna för sin anställning hävda.

vi) *Affärsresor*

Inget i dessa principer hindrar en medlemsstat att som arbetstagare anta en medborgare i tredje land som inte bor i en medlemsstat, om han begär tillfälligt uppehålls- och arbetstillstånd framförallt i syfte att

- förhandla om leverans av varor och tjänster,
- leverera varor eller montera maskiner som tillverkats i tredje land, inom ramen för ett leveranskontrakt,

under förutsättning att dessa personer endast diskuterar med företag inom medlemsstaten och inte med allmänheten och att i inget fall vistelsen, och i förekommande fall arbetstillståndet, överstiger sex månader.

vii) *Tredje land som har nära förbindelse med en medlemsstat*

Inget i föreliggande principer hindrar en medlemsstat från att fortsätta att bevilja rätt till inresa och vistelse för medborgare från tredje land i anställningssyfte, genom tillämpning av överenskommelser som slutits av medlemsstaten den dag denna resolution antas till förmån för medborgare i tredje land, med vilket landet i fråga har särskilt nära förbindelser.

Medlemsstaterna förbinder sig att så snart som möjligt omförhandla dessa avtal enligt föreliggande resolution.

När överenskommelserna gäller anställda i ett tjänsteföretag förbinder sig medlemsstaterna att undersöka dem enligt föreliggande resolution, inom rimlig tid som inte skall överstiga tre år samt att upprätta ett protokoll däröver.

Vid denna undersökning är det lämpligt att beakta den ekonomiska utvecklingen i de stater med vilka medlemsstaterna har slutit avtalen i fråga.

Villkoren ovan tillämpas inte på de överenskommelser som gäller anställning av personer för yrkes- och vidareutbildning.

*Bilaga till bilaga I.1***Definitioner**

Man avser med

praktikant: en arbetstagare vars närvaro i medlemsstaten är strikt tidsbegränsad och nära knuten till förbättring av dennes kompetens och kvalifikationer i yrket som han valt innan han återvänder till sitt land för att där fortsätta sin karriär,

säsongarbetare: arbetstagare som bor i tredje land men som är anställda inom ett verksamhetsområde som är beroende av årstidernas växlingar i en medlemsstat, på grundval av ett tidsbegränsat kontrakt och för en bestämd anställning,

gränsarbetare: arbetstagare som anställs i en medlemsstats gränzson men som varje dag eller åtminstone en gång per vecka återvänder till gränzonen i ett angränsande land där de bor och är medborgare,

personer som tillfälligt överförs av sitt företag: fysiska personer som arbetar för en juridisk person, utöver en organisation utan vinstsyfte, som är etablerad i en medlemsstat i WTO, och vilka tillfälligt överförs inom ramen för ett tjänsteföretag i en av gemenskapens medlemsstater. Den juridiska personen i fråga skall ha sin huvudsakliga anläggning i en stat som är medlem av WTO, utöver gemenskapens och dess medlemsstater, och överföring skall äga rum till en anläggning (kontor, filial eller dotterbolag) som tillhör den juridiska personen och som faktiskt tillhandahåller liknande tjänster i en medlemsstat där Romfördraget tillämpas. I Italien är *personer som tillfälligt överförs av sitt företag* fysiska personer som arbetar för en juridisk person upprättad som SpA Società per azioni = aktiebolag) eller Srl (Società a responsabilità limitata = bolag med begränsat ansvar).
